

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

'Deze momenten zijn voor mij de leukste'

Geplaatst op 26 februari 2020

Blog van Lilian Stolwijk, mbo-student Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs® bij ActiVite, over haar motivatie om in de (ouderen)zorg te werken en leren. Lilian Stolwijk volgt de opleiding tot Verzorgende individuele gezondheidszorg niveau 3.

's Ochtends open ik haar deur, mevrouw schiet direct wakker. "Mijn kinderen! Mijn kinderen! Ik moet naar ze toe!" Haar armen schudden wild heen en weer, mede door de schoolslag die ze lijkt te maken en de zenuwen die ze van nature al heeft.

Rustig loop ik op haar af, in mijn hoofd bedenk ik mij de liefste stem die ik kan opzetten om haar gerust te stellen. Ik heb daar eigenlijk geen moeite mee, deze vrouw is zo lief. "Maak je geen zorgen lieverd, ze zijn al naar school gegaan. Mama mocht uitslapen vandaag!" Ze kijkt me even vol verbazing aan, begint dan toch te lachen. "Haha lekker, is mijn man aan het werk?" Ik beantwoord haar vraag met een glimlach en een enthousiaste knik. "Mooi", zegt ze, haar armen laat ze zakken en het getril word langzamerhand rustiger. "Blijf nog maar even liggen", vertel ik haar, "dan doen we die strakke kousen gewoon op bed aan." Ze pakt m'n hand en fluistert zachtjes: "Bedankt schat." "Altijd," fluister ik terug. In stilte trek ik haar kousen aan. Ik weet dat ze niet te veel aan haar hoofd wilt hebben in de ochtend dus ik laat haar even wakker worden.

Kleine vrouwtjes

Wanneer we samen weer staan, kijkt ze me aan en lacht ze hardop: "We zijn beide kleine vrouwtjes." Dit zegt ze vaker, maar toch moet ik er altijd oprecht om lachen. We zijn inderdaad kleine vrouwtjes. Ik help haar met aankleden en ondertussen hebben we het over van alles. Ik overlaad haar met complimenten en langzaam zie ik haar meer gaan stralen. We eindigen bij de spiegel. Samen kijken we naar onszelf, naar elkaar en weer terug. Dit brengt een glimlach op haar gezicht. "Kennen wij elkaar al?" Dit

zegt ze tegen mijn weerspiegeling. Mijn weerspiegeling knikt vrolijk naar haar terug. Ze draait haar hoofd om naar mij. "Ken jij die vrouw?" Ik kijk mezelf even aan in de spiegel om in een vlotte seconde met een antwoord te komen. "Ik denk dat ik haar hier wel eens eerder heb gezien." Mevrouw richt zich weer op mijn spiegelbeeld en zwaait ernaar. Ik zwaai terug. Ik steek mijn tong uit. Haar ogen springen verder open dan dat ze al stonden. Weer lacht ze hardop. Samen nemen we even de tijd om onze tong in de spiegel te bekijken. De vrouw en het meisje in de spiegel lijken totaal niet op elkaar, toch zijn we naar mevrouw haar mening zussen.

‘Je bent altijd zo’n schat’

Ze draait zich helemaal om naar mij en legt haar hand op mijn wang. "Je bent altijd zo’n schat." "U ook", antwoord ik haar. Ze leunt naar voren om mij een kus op mijn wang te geven. Mijn ene wang, bedekt met de altijd koude en trillende hand van deze mevrouw, de andere wang gekust, omdat ze zo blij met me is. Ik pak haar hand en hou deze goed vast.

"Kom, we gaan lekker ontbijten met een kop thee." Ze haakt haar arm sneller in de mijne dan dat ik kan zien. En samen gaan we op pad. Op naar de huiskamer. Wanneer ik haar achterlaat op haar plek is ze me alweer vergeten. Maar ik vergeet haar niet. Deze momenten zijn voor mij de leukste en die bewaar ik.

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Vernieuwing onderwijs](#), [Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®](#)